

Ølskatten. I Virkeligheden ere jo de to Beløb ganske tilsvarende. Som af Finansministeren oplyst vilde den nuværende Ølskat, naar man gaar over til Beregning efter Liter, svare til 6 Kr. 85 Øre pr. Hektoliter. Naar man har foreslaaet det afrundet opad til 7 Kr., svarer det i Virkeligheden paa det allernøjeste til den Forhøjelse, vi i Foraaret vedtog for Brændevins-skatten. Jeg synes, man har al Aarsag til at gaa ud fra, at naar Spritfabrikerne ikke fandt sig brøstholdne ved den forholdsvis ubetydelige Forøgelse af Brændevinsafgiften og ikke fandt sig forandrede til at overføre den paa Forbrugere, ville Ølfabrikterne stille sig paa lignende Maade.

Der er et Forhold til, som jeg synes burde have gjort det endnu mere antageligt for dem, der se paa Sagen fra Bryggerernes Synspunkt. Man har ikke nøjedes med den foreslaaede Forhøjelse, men man har tillige givet Bryggerierne en Fordel. Hvor stor denne Fordel er, er det noget vanskeligt at beregne, men naar man med Hensyn til Rummaalet af deres Beholdere har givet dem et Spillerum, som er noget større end det, man har givet dem ved tidligere Lejligheder, betyder det dog en Fordel for dem. Efter den nu gældende Lovgivning have de Lov til at forhøje deres Beholdere — hvis man gaar ud fra Tøndemaalet — fra 136 til 144 Potter, altsaa med 8 Potter, og det svarer til en Forhøjelse af 5,88 pCt. Nu foreslaar man denne Forhøjelse udvidet til 6 pCt., det vil altsaa sige med noget, der i Omfang i Virkeligheden svarer til den her foreslaaede Forhøjelse af Ølskatten. Procentvis forhøjes Ølskatten nemlig i det oprindelige Forslag med 2,19 pCt., og af Spillerummet foreslaas der og er af Landstinget vedtaget en Forhøjelse med 2,04 pCt. Disse Tal svare i Virkeligheden ret nøje til hinanden. Nu vil jeg naturligvis ikke hævde, at de Beløb, som Ølfabrikterne ville indvinde, ville svare til det, som Forhøjelsen af Skatten udgør, men det vil dog ikke dreje sig om ganske ubetydelige Beløb. Saa vidt jeg erindrer, blev Skatten i sidste Foraar beregnet af saadan noget som 674,000 Tønder, og 6 pCt. deraf andrager 40,490 Tønder. Dem kunde de altsaa unddrage sig Skat af, hvis de udnyttede Spillerummet fuldt ud. Nu er det ganske klart, at det lader sig ikke udnytte fuldt, men at Ølfabrikterne udnyttede det i saa stort Omfang, som det af praktiske Hensyn lader sig gøre, er der ingen Tvivl om, og at de ville gøre det samme, naar

man nu ved Beregningen gaar over fra Tønder til Hektoliter, er der heller ingen Tvivl om.

Jeg kan derfor ikke se rettere, end at Landstinget ikke har været konsekvent. Naar det nemlig foreslaar at omsætte den nuværende Beskatning i Forhold til Litermaalet, saa at den bliver 6 Kr. 85 Øre pr. Hektoliter, og samtidig forøger Spillerummet, vil det jo betyde en Vinding for Bryggerierne, og det synes jeg ikke, man kan være med til, heller ikke ud fra det almindelige Synspunkt, at man dog baade ved Toldloven og ved alle tidligere Fastsættelser af lignende Skatter har holdt sig til Tal, som var lette at regne med. Jeg vil derfor tillade mig at foreslaa, at Lovforslaget, for saa vidt Beskatningen angaar, føres tilbage til den Affattelse, det havde ved Forelæggelsen i Landstinget, og jeg vil forbeholde mig at stille Ændringsforslag derom til anden Behandling.

De øvrige i Landstinget foretagne Ændringer ere af redaktionel Natur. Jeg skal ikke bestride, at det kan være heldigt, at de ere indførte i Loven, men ved en enkelt af dem synes jeg alligevel, man er kommen lidt udenfor, hvad jeg kan anse for heldigt. Det var den ærede 7de Landstingsmand for 1ste Kreds (Brandes), der i Landstinget navnlig tog sig af denne Side af Sagen, og han kritiserede Folketingets sproglige Behandling af Lovforslagene. Det kan der selvfølgelig være nogen Grund til, for jeg skal indrømme, at det Sprog, Lovene have, naar de forlade Folketinget eller overhovedet Rigsdagen, tidt kunde være bedre, end det er. Men naar man kritiserer andre, skulde man holde sig paa den aldeles sikre Side selv, og det forekommer mig, at her har Landstingsudvalget ikke været helt heldigt. Naar det nemlig har forandret Forslagets Titel til „Forslag til Lov om Ændringer i Ølskatten“, synes det mig, at den Forandring ikke er saa god, som den kunde være. Den kan ogsaa kritiseres. Man kan ikke ret godt forstaa, hvad Ændringer i en Skat er. En Skat er en Skat. Hvad enten den er stor eller lille, og hvad enten den opkræves efter den ene eller den anden Regel, det bliver lige fuldt en Skat, og det samme maa gælde om Ølskatten. Vilde man derfor gaa ud fra, at der intet skulde være at sige til Lovens Sprog, maatte man have sat: „Ændringer i Reglerne om Ølskatten“. Imidlertid skal jeg erkende, at det, her staa, er fyldestgørende for sin Hensigt. Enhver kan trods den sproglige Mangel se, hvad denne Lov gaar ud paa, og det